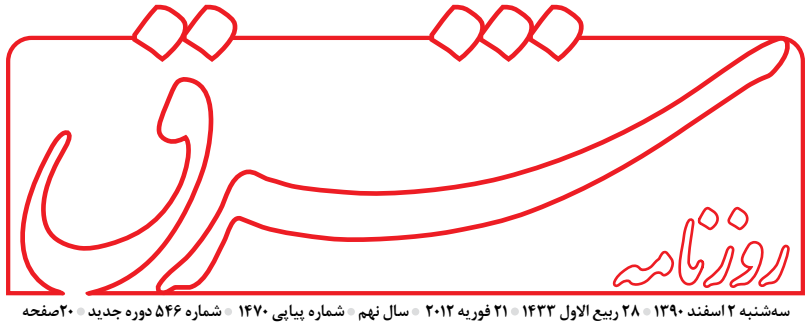

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرژانتین، خیابان زاگرس، پلاک ۹، ساختمان شرق، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹۱-۲ نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ تلفن آگهی‌ها: ۸۸۶۵۸۵۷۵
امور مشترکین: تلفن: ۸۸۸۱۴۲۳۰-۲۲
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵-۶۶۱۸۲۱۳۰
چاپ: نشر روزتاب تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۶
www.sharhnewspaper.ir
تهران: آذان ظهر ۱۲:۱۸ آذان صبح فردا ۵:۲۰ طلوع آفتاب ۶:۴۴

سه‌شنبه ۲ اسفند ۱۳۹۰ ۲۸ ربیع الاول ۱۴۳۲ ۲۱ فوریه ۲۰۱۲ سال نهم شماره پیاپی ۱۴۷۰ شماره ۵۴۶ دوره جدید ۲۰ صفحه

«تاریخ مختصر اسطوره» با ترجمه عباس مخبر آمد

عباس مخبر از انتشار کتاب «تاریخ مختصر اسطوره» خبر داد. مخبر گفت، اخیرا کتاب «تاریخ مختصر اسطوره» نوشته کارن ارمسترانگ از سوی نشر مرکز منتشر شده است. این کتاب در برگزیده تاریخ اسطوره در مقاطع و دوره‌های مختلف تاریخ است و سعی می‌کند در یک بررسی زمان‌بندی‌شده، تفاوت‌های اسطوره‌ها را به لحاظ مقاطع و دوره‌های تاریخی تبیین کند. او متذکر شد: کتاب‌های «اسطوره‌های ایرانی» برای نوبت هشتم، «اسطوره‌های یونانی» برای نوبت پنجم، «نئوپولیتیک ایران» برای نوبت پنجم و «هانا آرت و مارتین هایدگر» برای نوبت چهارم تجدید چاپ شده‌اند.

فراسو

زبان مادری

محمود اشرفی

■ برجی که در همواری میان‌رودان سر به آسمان ساییده؛ نخستین تجربه بابل و جامعه بشری در شکل‌گیری دهکده جهانی بود. یک لغت بود و یک زبان و شاید تأکید قومی بر یک زبان واحد اما خلدون پرستش نژاد را دوست نمی‌دارد. از این رو زبان‌ها گوناگون و اقوام در سرزمین‌ها پراکنده شدند. ما همواره خوش‌نشینان سرزمین‌های خلدون‌دیم، اقوامی که در پس هزاره‌های دور بر بستری از پرستش‌نژادی برج‌ها ساختند و زبان را به خودستایی گشودند؛ در روزگار کنونی نیز به همان شیوه رفتار می‌کنند. تاکنون به دولت اسرائیل تنها از منظر اشتغال و جنگ‌افروزی نگریسته‌اند. اما اگر از پنجره توسعه و پیشرفت به این سازوکار سیاسی نگریسته شود این حقیقت آشکار می‌شود که اسرائیل در سال‌های پس از جنگ دوم جهانی تاکنون به مثابه یک مانع بزرگ فراراه توسعه منطقه بوده است. توسعه‌یافتگی اردن و ناکامی‌های لبنان ریشه در تعصبات قومی اسرائیل دارد. یکی از مظاهر قوم‌پرستی تأکید بر زبان است. این در حالی است که زبان چیزی جز وسیله‌ای برای همکاری و انتقال عواطف انسانی نیست و چه بهتر زبان را به عواطف خوشایند بگشاییم زیرا مهر در همه زبان‌ها یک مفهوم مشترک است. بیست و یکمین روز فوریه از سوی سازمان ملل به عنوان «روز بین‌المللی زبان‌مادری» نامگذاری شده است. این روز فرصتی برای تأکید بر ویژگی‌ها و زیبایی‌های زبان‌های گوناگون و کاربرد واژه‌ها به مهر است. احساسات نژادپرستانه را به هر زبانی و در هر مکانی به کار گیریم ما را از دوستی‌ها دور می‌کند. پرتنگ‌ترین رد تاریخی نژادپرستی را باید در سرزمین‌های اشغالی جست‌وجو کرد. میراث قوم‌پرستی گذشنگان را دولت اسرائیل با عواطف تند و خشن حفظ می‌کند. یک سازوکار خشن سیاسی که خود رهاورد قوم‌مداری امپراتوری عثمانی است. عثمانی‌ها اگر به جای تأکید بر قومیت و زبان، ارزش‌های مشترک انسانی را در قلمرو وسیع خود رواج می‌دادند، امروز مرزهای سیاسی ترکیه فراتر و یهودیان سرزمین‌های اشغالی، اقلیتی ساکن در سرزمین‌های مقدس بودند. اقلیتی که تنها تفاوت آنها با اعراب سخن گفتن به زبان مادری بود.

برش از اخبار

علی در خشی: کاریکاتور، زبانی برای بیان فرهنگ شهرنشینی است

■ علی درخشی، عضو هیات انتخاب آثار مسابقه طراحی کاریکاتور شهری با موضوع «زندگی پیاده در شهر» در بررسی مسایل و معضلات شهری از نگاه طنز را باعث بهبود فرهنگ شهرنشینی دانست و گفت: در شهرنشینی امروز دچار برخی بیماری‌های فرهنگی هستیم که زبان کاریکاتور به دلیل دانشینی و عام‌پسند بودن آن، بهترین زبان بیان مشکلات و مشارکت‌پذیری برای حل آن است. آثار مسابقه طراحی کاریکاتور «زندگی پیاده در شهر» در نمایشگاهی، روز ۱۳ اسفند همزمان با برگزاری همایش بین‌المللی «زندگی پیاده در شهر» و در حاشیه همایش در معرض دید قرار می‌گیرد.

توضیح

■ ستون «بوعطا» به قلم هادی چپردار استثنائا فردا منتشر خواهد شد.

کارتون‌خواب

جمال رحمتی
jamalrahmati@yahoo.com

از حال خوب به حال بد

«آیرون جان زندانی»

سحر افاضلی

- آقای دکتر به شدت احساس تنهایی می‌کنم! هی می‌گم امروز این حس عموم می‌شه فردا می‌شه... اما الان مدت‌هاست این احساس دست از سر من برنمی‌داره!
- خوب دقیقا! چه احساسی داری؟
- احساس خستگی... غم... عصبانیت، یک جور خشم پنهان دارم، بعضی وقتا دلم می‌خواد با مردم گلاویز بشم، بضی وقتا دلم می‌خواد با تنگ‌ساجمه‌ای گریه‌های محل که رو ماشین نو و خوشگلم آشغال می‌ریزن رو بکشم!
- عجب! ورزش هم می‌کنی؟ تفریح چی؟
- بله... تابستونا شنا... زمستونا اسکی... مهمونی می‌رم گاهی... سفر هم می‌رم!
- خوب چند تا دوست داری؟
- دوستای زیادی دارم اما همشون الان خارج زندگی می‌کنن.
- خوب دوست تازه پیدا کن.
- آخه با هر کی دوست می‌شم میره خارج! شانس ندارم.
- رابطه عاطفی چی؟
- دکنتر نمی‌تونم بیشتر از شش‌ماه با یک نفر سر کنم... مدام روابط کوتاه و ناموفق دارم!
- علش چیست؟
- شوره‌ها... حالا خودت انتخاب کن!

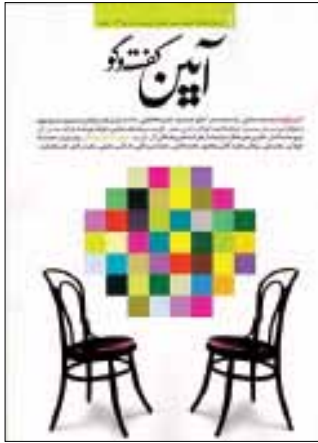
نگاه

نقد لغو امتیاز «آیین گفت‌وگو»

مهرنوش جعفری*

دو هزار نفر می‌رسید، اجرای ماده ۱۶ آن هم به شکلی که برخی اعضا بر آن تأکید داشتند، بی‌مورد و غیرمنطقی بود، چراکه اجرای مفاد مربوط به «حدود و حقوق» مطبوعات در قانون و اجرای بندهای متناظر در قانون، به ویژه بندهای ۱۳ و ۱۶ باید به شکل معقول و منصفانه صورت می‌گرفت و حق هم چنین بود.
نتیجه تصمیمات هیات نظارت چنین شد که اجرای این ماده قانونی باید با وسعت‌نظر و دیدگاه انبساطی به نفع نشریات و رعایت حال صاحبان امتیاز و باتوجه به تأخیر چندساله به جای سه ماه در روند صدور مجوزها صورت پذیرد. از این رو در ارزیابی وضعیت انتشار نشریه، نزدیک به نصف دوره انتشار مصبوب ملاک نظر قرار گرفت و ارسال اخطار قطعی تلقی و حتی قرار شد ارسال اخطار توسط هیات نظارت مطرح شده باشد، اقدام به توقیف نشریه کرد. متناقب این نامه، صاحب‌امتیاز طی نامه‌ای به رییس هیات نظارت بر مطبوعات به این اقدام اعتراضی کرد که حاصلی دربر نداشت و این‌بار هیات نظارت طی نامه‌ای در تاریخ ۹۰/۱۱/۱۱ حکم به لغو پروانه

نشریه داد.
برای روشن‌تر شدن موضوع جا دارد شمایی از فرآیند اعمال ماده ۱۶ قانون مطبوعات در مدیریت پیشین و در دوره‌ای که اعضای هیات نظارت پس از اصلاح قانون مطبوعات در مجلس پنجم از پنج به هفت نفر افزایش یافت، مطرح شود.
در این زمان بود که به اصرار فراوان چند نفر از اعضای جدید هیات نظارت (نماینده شورای انقلاب فرهنگی و نماینده حوزه علمیه قم) و نماینده قوه قضائیه مقرر شد ماده ۱۶ قانون مطبوعات اعمال شود. حتی برخی از اعضای فوق تأکید داشتند که اجرای این بند قانون مطبوعات نیاز به اخطار هم ندارد و پس از طی دوره شش ماهه اگر نشریه منتشر نشود، پروانه آن خودبه‌خود لغومی‌شود!
با مطرح شدن دیدگاه‌های کارشناسی سایر اعضا به ویژه مدیریت وقت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دوره اصلاحات، روال اجرای کار تغییر کرد و اصلاح شد. مدیریت وقت وزارت ارشاد تأکید داشت باید نسبت به اجرای مواد ۱۳ و ۱۶ متوازن و متعادل نگریسته شود. مفاد مواد ۱۳ و ۱۶ قانون مطبوعات چنین اشعار می‌دارد: ماده ۱۳: هیات نظارت مکلف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ دریافت تقاضا جهت امتیاز به یک نشریه دربارہ صلاحیت متقاضی و مدیریت مسوول با رعایت شرایط مقرر در این قانون، رسیدگی‌های لازم را انجام داده و مراتب رد یا قبول تقاضا را با ذکر دلایل و شواهد جهت اجرا به وزیر ارشاد گزارش نماید. وزارت ارشاد اسلامی موظف است حداکثر ظرف دو ماه از تاریخ موافقت هیات نظارت برای متقاضی پروانه صادر کند.
ماده ۱۶: صاحب‌امتیاز موظف است ظرف شش ماه پس از صدور پروانه، نشریه مربوطه را منتشر کند و در غیر این صورت با یکبار اخطار کتبی و دادن فرصت ۱۵ روزه دیگر در صورت عدم عذر موجه (به تشخیص هیات نظارت بر مطبوعات) اعتبار پروانه از بین می‌رود. عدم انتشار منظم نشریه در یک سال نیز اگر بدون عذر موجه باشد موجب لغو پروانه خواهد بود.
از دیدگاه مدیریت وقت وزارت ارشاد و بعضی اعضای دیگر هیات نظارت که با نظر وزارت ارشاد موافق بودند، در حالی که صف متقاضیان نشریه در آن موقع به حدود

پرسش از فرهنگ

نسبت فرهنگ و خودشیفتگی

ناصر فکوهی

■ خودشیفتگی (narcissism) را می‌توان موقعیتی ذهنی تعریف کرد که یک فرد یا یک گروه اجتماعی در قالب آن درباره خود دچار نوعی توهم مثبت و مبالغه‌آمیز باشد. اگر توهم منفی سبب نوعی تحقیر خویش و زمینه‌ای برای فرهنگ‌پذیری به حساب می‌آید، خودشیفتگی می‌تواند برعکس زمینه‌هایی را ایجاد کند که فرد در برابر محیط بیرون خود، چه محیط بلافصل و چه محیط دورانور، به گرد خویش حصار بکشد و با قرار دادن واقعی یا توهمی خود درون این «جزیره» امن، به خود نوعی مصونیت غیرواقعی نسبت به آن محیط بدهد. بختی که ما در اینجا به دنبال آن هستیم از این اصل اولیه حرکت می‌کند که مورد پذیرش و تأکید اکثر انسان‌شناسان و فرهنگ‌شناسان است؛ اینکه خودمحوری یعنی فرهنگی اصلی تقریبا جهانشمول در میان فرهنگ‌های مختلف به شمار می‌آید به صورتی که حتی در ساختارهای زبانی - همان‌گونه که فرانسواز هرتیه انسان‌شناس و استاد کلژ دو فرانس اخیرا در گفت‌وگویی با روزنامه لوموند ۱۱ فوریه ۲۰۱۲ بر آن تأکید کرده است- نیز خود را نشان می‌دهد. در اکثر زبان‌ها وقتی از «ها» صحبت می‌شود از آن معنایی نزدیک به «شان» فهمیده می‌شود و به نسبتی که از این مرکز معنایی فاصله می‌گیریم «آنها» بی تعریف می‌شوند که زبانی دیگر و کم‌ارزش دارند (همچون بربرها برای یونانیان) که دیگری که اصولا در رده انسان‌ها قرار می‌گیرند (همچون «وحشی»‌های سرخپوست برای اروپایی‌های قرون ۱۸ و ۱۹). بنابراین خودشیفتگی را فراتر از مفاهیم و تعاریف روان‌شناسانه‌اش، باید یک آسیب اجتماعی و فرهنگی به حساب آورد زیرا سبب می‌شود که واقع‌بینی یک گروه نسبت به خود او از میان برود و رفتارفته و تا مرأی‌ای که می‌توانند بسیار حد باشند ساختارهای اسطوره‌ای و خیالی جایگزین آنها شوند. پرسشی که اکنون در رابطه با فرهنگ ایرانی پیش می‌آید این است: آیا ما کمتر یا بیشتر از دیگر فرهنگ‌ها در معرض خودشیفتگی قرار داریم و با چه آسیب‌ها و تبعاتی؟ در نگاهی نخستین و برای آنکه پاسخی اولیه به این پرسش بدهیم باید بگوییم که در برخورداری از یک تمدن باستانی یا نوعی تداوم تاریخی که خود را در اشکال زبان‌شناختی، مادی و ذهنی نشان می‌دهد (همان‌گونه که در مورد ایران وجود دارد) به ویژه زمانی که موقعیت کنونی آن تمدن با موقعیت‌های تاریخی آن با موقعیت‌های متصور شده یا پنداشته‌شده تاریخی آن، همخوانی نداشته باشند می‌توانند منبعی اساسی برای سوق دادن آن فرهنگ به طرف خودشیفتگی باشند. این مورد درباره کشور ما تا حد زیادی صدق می‌کند. به نظر می‌رسد که ایرانیان (البته بیشتر گروهی از خنیکان منظور نظر است) نسبت به خود، رابط درونی فرهنگ خویش و رابطه فرهنگ خود با سایر فرهنگ‌ها دچار نوعی خودشیفتگی‌اند که از حد خودمرکزبینی رایج میان اکثر فرهنگ‌ها فراتر رفته و آثار سوء آسیب‌شناسانه‌ای نیز داشته و دارد. اما بعد دیگری از این خودشیفتگی در رابطه با جهان است: شاید لازم به یادآوری زیادی نباشد که بسیاری از ایرانیان خود را از هر لحاظ «گل سرسبد» تمدن‌ها و فرهنگ‌های جهان می‌شناسند و اینکه از آنها تجلیل و تمجید شود را امری بسیار «طبیعی» و ارزایی می‌کنند. اما در این ارزیابی ابتدا توجهی به این نکته نمی‌کنند که در جهان کنونی در بسیاری موارد مولفه‌های دیگری به جز فرهنگ‌های ملی، «ورزش ذاتی» یا اثر یا یک هنرمند یا شخصیت و غیره مبنای این ارزیابی‌ها برای «افتخار آفرینی» است که گاه حتی در تضاد با آن مولفه‌ها قرار دارند و آنچه در خودشیفتگی فرهنگی خطرناک می‌نماید نیز دقیقا همین گونه آسیب‌هاست که موقعیت‌های متعارف و پایدار را از میان برده و به جای آنها موقعیت‌های مقطعی اسطوره‌ای را قرار می‌دهد.

دانیال عبادی

ستاره اسکندری

بهنوش بختیاری

قبرستان غیرانتفاعی

نویسنده و کارگردان: محسن دامادی

مؤگان بیات

علیرضا خامسه

محمد مطیع

حامد بهداد

سینماهای:

آفریقا، آزادی، پردیس ملت، ایران، جوان، اریکه ایرانیان، پردیس زندگی، عصر جدید، پردیس تماشای، سپیده، آستارا، ماندانا، شکوفه، مرکزی، جی، شاهد، راگا، حافظ، پردیس کیان، موزه سینما، ققنوس، فرهنگسرای نیاوران، فرهنگسرای ابن سینا، رازی و شهرستان‌های: اصفهان (قدس)، شیراز (ایران-قیام)، کرمان (مهتاب)، رشت (سفید رود) و ...